

še enkrat večji v državnih šolah. Deleži priznanega znanja, ki ni formalizirano oz. je pridobljeno na podlagi življenjskih izkušenj, je zanemarljiv. Ob tem naj spomnimo, da teh rezultatov ne moremo posploševati, saj vzorec v tej raziskavi ni bil reprezentativen.

Ne glede na to, da institucije in udeleženci poročajo o ugotavljanju in priznavanju znanja, je videti, da so postopki priznavanja za udeležence dokaj zahtevni. Izkušnje udeležencev, ki so razvidne iz raziskave »Udeležba zaposlenih iz malih in srednje velikih podjetij v formalnem izobraževanju« (Ivančič, Mirčeva in Mohorčič Špolar, 2008), kažejo, da posameznik le stežka formalizira prej pridobljeno znanje, tudi če ima dokazila iz formalnega izobraževanja, in sicer iz drugega izobraževalnega področja.

Tudi evalvacija, ki so jo opravili na Centru za poklicno izobraževanje (Žnidarič et al., 2010), je pokazala, da je kljub ustrezni zakonski ureditvi postopkov in metod potrjevanja neformalnega znanja med vsemi izobraževalnimi organizacijami, ki so odgovarjale na vprašanja o obsegu priznavanja neformalno pridobljenega znanja, kar dve tretjini takih, ki priznavanja še niso izvajale. Najpogosteje navedeni razlog za neizvajanje je pomanjkanje interesa s strani dijakov, študentov oziroma odraslih udeležencev izobraževanja (ibid.: 46). Čeprav anketiranci navajajo, da udeležence seznanjajo s temi postopki, je najbrž ugotovljena »nezainteresiranost« kljub vsemu predvsem posledica pomanjkljive informiranosti udeležencev o možnostih, ki jim zakonsko pripadajo.

Poleg neinformiranosti, ki je gotovo velika ovira udejanjanju prakse priznavanja neformalno pridobljenega znanja, velja omeniti tudi izraženo potrebo po jasnejših navodilih oziroma usmeritvah s strani zakonodajalca. Kot še poročajo v evalvacijskem poročilu, so se razlike glede števila izvedenih postopkov priznavanja neformalnega znanja pokazale predvsem po posameznih oblikah izobraževanja. Največ so jih izpeljali v okviru višjega strokovnega izobraževanja (večinoma pri odraslih), najmanj pri dijakih (ibid.: 45).

Rezultati kvalitativne raziskave

Na koncu si oglejmo še ugotovitve, ki izhajajo iz intervjujev, opravljenih v okviru petega podprojekta LLL2010, v katerega so bili vključeni predstavniki organizacij, ki izvajajo formalno in neformalno izobraževanje odraslih (Mohorčič Špolar, Ivančič in Radovan, 2010). Opravljenih je bilo sedemnajst intervjujev, ki so zajeli predstavnike ljudskih univerz, srednjih šol, višjega in visokega strokovnega ter univerzitetnega izobraževanja. Kot posebno ciljno skupino smo obravnavali tudi zaporni-